

PREHLAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie január 2013

II. senát

Nálezy – priet'ahy v konaní:

spisová značka	II. ÚS 111/2012
súdca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	20. septembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu a postupom krajského súdu. Konanie o zaplatenie peňažnej sumy sa začalo v roku 2003.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, posúdením namietaného konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie nie je po právnej ani skutkovej stránke nijako zložitú, pretože jeho predmetom je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Vec nemožno hodnotiť ako skutkovo zložitú ani z dôvodu úmrtia žalovaného, na ktorú skutočnosť poukázal predseda odvolacieho senátu krajského súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti. Táto objektívna okolnost', ku ktorej došlo v priebehu odvolacieho konania, si vzhľadom na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu vynútila zo strany krajského súdu len zistenie okruhu dedičov.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v namietanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnost', ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a zistil, že k predĺženiu napadnutého konania pred okresným súdom došlo jednak v dôsledku prerušenia konania, ako aj v dôsledku nečinnosti a neefektívnej (nesústredenej) činnosti okresného súdu.</p> <p>Pretože v konaní vedenom na ústavnom súde sa riešila otázka, ktorá mala význam pre rozhodnutie okresného súdu v namietanom konaní, ústavný súd konštatuje, že prerušenie konania okresným súdom podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP bolo dôvodné, aj keď trvalo takmer 5 rokov, ústavný súd v zmysle svojej judikatúry nepovažoval postup okresného súdu spočívajúci v prerušení konania za postup, ktorým spôsobil zbytočné priet'ahy v namietanom konaní.</p> <p>O neefektívnom procesnom postupe okresného súdu svedčia dôvody, pre ktoré bolo jeho meritórne rozhodnutie vo veci na základe podaného odvolania zrušené. Tie spočívali vo vadách konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď okresný súd rozhodol mimo žalobcom (sťažovateľom) vymedzený predmet konania. Ústavný súd zistil v postupe okresného súdu aj nesústredenú činnosť spočívajúcu vo vyrubení súdneho poplatku za žalobu v nesprávnej výške, v dôsledku čoho musela byť polovica súdneho poplatku sťažovateľovi vrátená.</p> <p>Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov</p>

	<p>zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného a postupom krajského súdu porušené bolo.</p> <p>Okresnému súdu sa prikazuje v namietanej veci konať bez zbytočných prietahov. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 500 €, z ktorej je okresný súd povinný vyplatiť sťažovateľovi 1 000 € a krajský súd 500 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 154/2012
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	20. septembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na súdne konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy a nákladov na pohreb, ktoré začalo v roku 2008.</p>
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v namietanom konaní predstavuje istý stupeň faktickej zložitosti najmä v súvislosti s potrebou znaleckého dokazovania. Za právne zložitú však vec nemožno považovať, a teda doterajší zdĺhavý priebeh konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub právnej zložitosti prerokovávanej veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadne významné okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietahom.</p> <p>3. Trvanie napadnutého konania takmer 4 roky u sťažovateľa a 3 roky u sťažovateľky (účastníčkou konania sa stala až nadobudnutím právoplatnosti uznesenia okresného súdu z 2. júna 2009) je už aj vzhľadom na význam konania pre sťažovateľov neprimerané. Ústavný súd konštatuje, že podstatnou mierou k tomu prispel najmä neefektívny postup okresného súdu, ktorý bez toho, aby si vopred zistil skutočnosti dôležité pre znalecké dokazovanie, ustanovoval niekoľkých znalcov, ktorí postupne oznamovali, že z rôznych dôvodov znalecký posudok vypracovať nemôžu.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Okresnému súdu prikazuje konať bez zbytočných prietahov. Sťažovateľom priznáva finančné zadostučinenie každému v sume po 1 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESELP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 139/2012
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené –v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	18. októbra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľka namietala porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu a okresného súdu. Konanie o určenie, či pracovný pomer medzi navrhovateľkou a odporcom trvá, začalo v roku 1990.</p>

ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd sa síce stotožňuje s tvrdením krajského súdu, že predmetná vec bola skutkovo aj právne náročná, na druhej strane konštatuje, že ani náročnosťou konania nemožno odôvodniť a ospravedlniť 22 rokov trvajúce konanie v pracovnoprávnej veci, zvlášť, keď sa zložitou stala aj na základe plynutia času (sťažovateľka v čase, keď spor vznikol, mala 62 rokov, v čase podania sťažnosti ústavnému súdu mala už 84, pričom spor bol okrem iného aj o uloženie povinnosti odporcovi pridelovať jej prácu).</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prieťahom. V priebehu konania sa síce vyskytla situácia, keď okresný súd musel sťažovateľku na splnenie jej uloženej povinnosti urgovať, zdržanie spôsobené touto skutočnosťou (jeden mesiac) je však neporovnateľné s neefektívnym postupom okresného súdu, ktorý tomu predchádzal i nasledoval. Sťažovateľka osobne alebo v zastúpení jej právneho zástupcu neabsentovala na pojednávaníach.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom súdov v napadnutom konaní.</p> <p>A. Vo vzťahu k okresnému súdu predovšetkým konštatuje, že v prvom roku v pomerne rýchlom časovom slede nariadil pojednávania a už v 1. roku meritórne rozhodol. V priebehu ďalších rokov sa však v konaní opakovane vyskytovali obdobia, v ktorých bol okresný súd absolútne nečinný, spolu je to viac ako sedem rokov, počas ktorých okresný súd nevykonával žiadne úkony. Táto skutočnosť je aj v kontexte celkovej 22-ročnej doby trvania napadnutého konania neospravedlňiteľná. Okresný súd viac ako sedem rokov vo veci nevykonával žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty.</p> <p>B. Vo vzťahu k postupu krajského súdu ústavný súd zistil, že vec bola z dôvodu využitia opravných prostriedkov účastníkmi na krajskom súde päťkrát. V troch prípadoch krajský súd rozhodoval v rozmedzí od jedného do siedmich mesiacov.</p> <p>Spolu sa teda vec na krajskom súde nachádzala 33 mesiacov.</p> <p>Ústavný súd v závere konštatuje, že postup krajského súdu, aj keď nebol vždy bez prieťahov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľkinmu návrhu na vyslovenie porušenia jej základného práva postupom krajského súdu v namietanom konaní nemožno vyhovieť.</p> <p>Okresný súd porušil základné právo sťažovateľky, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.</p> <p>Okresnému súdu sa v namietanej veci prikazuje konať bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľke sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 7 000 €.</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 233/2012
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	25. októbra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, ktoré začalo v roku 2001.
ratio decidendi	1. V súvislosti s prvým kritériom „právna a faktická zložitost' veci“ ústavný súd konštatuje, že konanie o vyporiadanie BSM nie je vo všeobecnosti po právnej a skutkovej stránke zložitým konaním a patrí do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecného

	<p>súdnicstva s rozsiahlou judikatúrou v tejto oblasti. Ústavný súd vo všeobecnosti konania, v ktorých je pre meritórne rozhodnutie vo veci potrebné nariadiť znalecké dokazovanie odborníkom z danej oblasti, kvalifikuje z hľadiska ich celkovej dĺžky ako skutkovo zložitejšie. V preskúvanom prípade sťažovateľky však konštatuje, že okresný súd síce nariadil znalecké dokazovanie pre účely určenia ceny nehnuteľnosti patriacej do masy BSM, avšak toto znalecké dokazovanie svojím trvaním nemohlo žiadnym spôsobom negatívne ovplyvniť celkovú dĺžku viac ako 11 rokov trvajúceho konania, ktoré je dosiaľ bez jediného meritórneho rozhodnutia. Napokon skutkovú či právnu zložitost' veci nekonštatoval ani samotný okresný súd.</p> <p>2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd na jej strane nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by prispeli k predĺženiu posudzovaného konania. Sťažovateľka bola v konaní kvalifikovane právne zastúpená a počas konania buď sama, alebo prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane predkladala návrhy na dokazovanie, rešpektovala pokyny okresného súdu a disciplinovane sa tiež zúčastňovala na množstve vo väčšine prípadov neefektívne nariadovaných pojednávaní. Podľa zistenia ústavného súdu z dotknutého súdneho spisu sa sťažovateľka a jej právny zástupca z celkového počtu 45 pojednávaní nezúčastnili bez ospravedlnenia iba na dvoch pojednávaniach, a to na jednom pojednávaní, keď sťažovateľka a jej právny zástupca mali už vedomosť o predchádzajúcom ospravedlnení sa odporcu a jeho právneho zástupcu z účasti na tomto pojednávaní.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd s prihliadnutím na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, zaoberal aj postupom okresného súdu. Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v danej veci sa vyznačoval nielen nečinnosťou, ale najmä neefektívnou a nesústredenou činnosťou spočívajúcou v tom, že okresný súd na jednej strane síce nariadoval nespočetné množstvo pojednávaní (celkovo 45 pojednávaní, pozn.), avšak tie boli v prevažnej väčšine prípadov odročené nielen bez meritórneho prerokovania veci, ale aj bez uvedenia dôvodu a účelu ich odročenia, čo v konečnom dôsledku malo negatívny vplyv aj na celkovú dĺžku posudzovaného konania.</p> <p>Okresný súd v posudzovanom konaní absolútne nečinný viac ako 3 roky a 1 mesiac. Absolútne neefektívne využíval ním nariadované a vykonávané pojednávania, nevypočúval na pojednávani prítomných účastníkov, ale na účely ich vypočutia pojednávania odročoval, nevykonával žiadne zisťovanie týkajúce sa predmetu sporu, často tiež odročoval pojednávania bez uvedenia dôvodu a účelu ich odročenia a pod.</p> <p>V konečnom dôsledku o neefektívnom postupe okresného súdu svedčí aj tá skutočnosť, že aj napriek tomu, že opakovane odročoval pojednávania na účely nariadenia znaleckého dokazovania na ocenenie hnuťel'ného i nehnuteľného majetku patriaceho do BSM, do dnešného dňa okresný súd ani raz nenariadil znalecké dokazovanie na ocenenie hnuťel'ných vecí patriacich do masy BSM, a pokiaľ ide i nehnuteľné veci okresný súd síce v novembri 2006 nariadil znalecké dokazovanie na ocenenie bytu z BSM, avšak práve v dôsledku svojho zdĺhavého postupu v danom konaní toto ocenenie plynutím času stratilo na aktuálnosti, a preto ho bolo potrebné zopakovať, a to nariadením opakovaného znaleckého dokazovania v apríli 2012.</p> <p>Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu porušené bolo.</p> <p>Okresnému súdu sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných priet'ahov. Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €.</p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov</p>	<p>***</p>

<p>spisová značka</p>	<p>II. ÚS 262/2012</p>
<p>sudca spravodajca</p>	<p>Juraj Horváth</p>
<p>druh konania</p>	<p>čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb</p>
<p>druh rozhodnutia a spôsob vybavenia</p>	<p>nález – vyhovené</p>

dátum rozhodnutia	25. októbra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súd v konaní o zaplataenia peňažnej sumy z titulu náhrady mzdy z neplatného okamžitého skončenia pracovného pomeru. Konanie začalo v roku 2007.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že na jednej strane by bolo možné posudzované konanie považovať za skutkovo náročnejšie, keďže s ohľadom na predmet konania, ktorým bol v danom prípade finančný nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru, bola na okresný súd kladená vyššia miera náročnosti, čo sa týka dokazovania, najmä pri zadovážovaní potrebných listinných dôkazov, ktoré bolo napokon zavíšené vypracovaním znaleckého posudku, avšak na druhej strane podľa názoru ústavného súdu aj vzhľadom na celkové trvanie znaleckého dokazovania nemožno túto okolnosť považovať za takú, ktorá by prispela ku vzniku zistených zbytočných prietáhov v danej veci.</p> <p>2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd za skúmané obdobie nezistil žiadne skutočnosti alebo okolnosti na jeho strane, ktoré by mu bolo možné pričítať ako prekážku pre riadny procesný postup v konaní.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.</p> <p>Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu v sťažovateľom namietanej veci nebol plynulý a efektívny. Okresný súd spôsobil v posudzovanom konaní zbytočné prietahy celkovo v trvaní viac ako 3 roky.</p> <p>Postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Vzhľadom na skutočnosť, že v namietanej veci okresný súd rozhodol rozsudkom z 18. mája 2012, pričom tohto času prebieha v tejto veci odvolacie konanie, ktorého rýchlosť, ako ani výsledok okresný súd nevie objektívne ovplyvniť, ústavný súd nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu ďalej konať vo veci bez zbytočných prietáhov.</p> <p>Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 146/2012
súdca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. decembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní o ochranu osobnosti v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 158/05-39 z 26. októbra 2005.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd nemal dôvod ani v posudzovanom štádiu napadnutého konania odchyliť sa od svojho názoru vyjadreného v náleze č. k. II. ÚS 158/05-39, podľa ktorého predmetom namietaného konania je návrh na začatie konania vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý tvorí pravidelnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, a preto vec nemožno považovať za právne zložitú. Okrem toho ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka</p>

	<p>posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní po rozhodnutí ústavného súdu č. k. II. ÚS 158/05-39, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prieťahom. Sťažovateľ ani v tomto období neprispel svojím správaním k prieťahom v konaní.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že nemožno pochybovať o tom, že aj povaha ochrany osobnosti si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania. Okrem toho v danej veci bolo nutné bez zbytočných prieťahov konať už aj z dôvodu, že ústavný súd už raz bol nútený okresnému súdu prikázať konať bez prieťahov (II. ÚS 158/05).</p> <p>Treba tiež konštatovať, že celkové trvanie napadnutého konania o ochranu osobnosti (na okresnom súde) od 2. decembra 2003 do 1. marca 2012, teda takmer 9 rokov, je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané. Okrem toho je nepochopiteľné, že okresný súd bol v predmetnej veci opakovane dlhodobo absolútne nečinný. K prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Personálne zmeny, na ktoré v danej veci poukázala predsedníčka okresného súdu, nebolo možné akceptovať.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva a práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, v čl. 38 ods. 2 listiny a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Vzhľadom na to, že 1. marca 2012 bol v predmetnej veci na okresnom súde vyhlásený rozsudok, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.</p> <p>Sťažovateľovi priznáva finančné zadost'učinenie v sume 5 000 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 158/2012
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. decembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o vylúčení zápisu časti pohľadávky zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu obchodnej spoločnosti, ktoré začalo v roku 2006.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávneho konania, podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľov.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný minimálne v období od septembra 2009 do apríla 2011. Okresný súd teda poldruha roka vo veci nevykonal prakticky žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako žalobcovia v danej veci počas súdneho konania nachádzali. K prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti</p>

	<p>veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.</p> <p>Ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</p> <p>Vzhľadom na to, že 17. apríla 2012 bol v predmetnej veci na okresnom súde vyhlásený rozsudok č. k. 1 Cbi 5/2006-640, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.</p> <p>Sťažovateľom priznáva finančné zadost'učinenie každému z nich v sume po 750 €.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 334/2012
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. decembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľky namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní o náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v zmysle § 18 a nasl. zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktoré začalo v roku 2004.</p>
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb., teda ide o vec patriacu do štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Vec sa môže javiť zložitou zo skutkového hľadiska vzhľadom na počet účastníkov konania a potrebu vykonania listinných dôkazov a z toho vyplývajúci stupeň časovej náročnosti. Doterajší priebeh konania však nenaznačuje, že by tieto okolnosti mali výrazný podiel na jeho doterajšej dĺžke. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosti veci. Doterajšia dĺžka namietaného konania nebola teda závislá od zložitosti veci.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľiek v namietanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prieťahom.</p> <p>Sťažovateľkám možno snáď vytknúť len nedostatočnú aktivitu v konaní, keď aj napriek dlhodobej nečinnosti okresného súdu spôsobenej pokynom spisovej kancelárie na archiváciu spisu sťažovateľky aj napriek ich kvalifikovanému právnenému zastúpeniu v namietanom konaní zostali pasívne a počas obdobia viac ako piatich rokov neprejavili žiaden záujem o stav konania.</p> <p>Sťažnosti na prieťahy v namietanom konaní podali sťažovateľky predsedníčke okresného súdu až v máji 2012. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (zákony sú písané pre tých, ktorí sa starajú o svoje práva), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj sťažovateľky sledovali svoje subjektívne práva a robili také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v namietanom konaní a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci nečinný, keď dôvodom nečinnosti okresného súdu bolo pochybenie pracovníčky spisovej kancelárie, v dôsledku ktorého bol spis archivovaný.</p> <p>Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako 5 rokov súd nevykonával vo veci žiadne úkony, ktoré mali smerovať</p>

	<p>k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľky ako navrhovateľky v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzajú.</p> <p>Vzhľadom na uvedenú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.</p> <p>Okresný súd v namietanom konaní porušil základné právo sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.</p> <p>Okresnému súdu sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.</p> <p>Sťažovateľkám sa priznáva finančné zadost'učinenie každej z nich v sume po 3 500 €</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 398/2012
súdca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 127 konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	13. decembra 2012
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu v konkurznom konaní, ktoré začalo v roku 2000.</p>
ratio decidendi	<p>1. Aj keď na strane jednej vo všeobecnosti konkurzné konanie smerujúce k dosiahnutiu pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku, ktorý je v úpadku, vzhľadom na jeho predmet, špecifickú skutkovú a právnu povahu, možno označiť za vec vcelku zložitú, na strane druhej v preskúmvanej veci s prihliadnutím na povahu a predmet krajským súdom v období od prihlásenia pohľadávky proti podstate až dosiaľ vykonaných jednotlivých procesných úkonov, resp. na dosiahnutý procesný stav veci, nemožno podľa názoru ústavného súdu „zložitou vecou“ považovať za dôvod jeho trvania v zistenom rozsahu.</p> <p>2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti alebo okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by mu bolo možné pričítať na jeho ťarchu pre riadny procesný postup v konaní.</p> <p>3. Vzhľadom na speňaženie všetkého majetku z konkurznej podstaty úpadcu na základe opatrenia krajského súdu z mája 2002, ústavný súd nevzhliada žiadny dôvod či okolnosť, ktorá by bola prekážkou na predloženie konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty.</p> <p>Pokiaľ ide o konanie krajského súdu, tento sa počas skúmaného obdobia nijako nevyznačoval plynulým ani efektívnym postupom, pokiaľ bývalého správcu, potom čo všetok majetok z konkurznej podstaty bol už speňažený, prvýkrát vyzval na predloženie správy o jeho činnosti až v marci 2005, pričom ani v nasledujúcom období až do zbavenia jeho funkcie v júli 2008 nebol schopný zabezpečiť predloženie konečnej správy, resp. jeho nečinnosť bezdôvodne toleroval.</p> <p>Tak isto je potrebné za neefektívny označiť postup krajského súdu, keď potom, čo bol v júli 2008 súčasne ustanovený do funkcie nový správca, nebol schopný zabezpečiť riadne a včasné odovzdanie spisovej agendy (správcovského spisu a účtových dokladov) bývalým správcom, pričom tento proces bol ukončený až v júni 2011.</p> <p>Sťažovateľ od prihlásenia svojich pohľadávok proti podstate prihláškami až do doručenia výzvy krajského súdu na podanie incidenčnej žaloby nemal istotu v tom, či správca konkurznej podstaty tieto jeho pohľadávky uznáva alebo popiera a pre nepredloženie konečnej správy ani do tohto času ako účastník konkurzu nemá</p>

	<p>žiadnu vedomosť o sume určenej pre účely rozvrhu, a tým súčasne o predpokladanom rozsahu uspokojenia týchto pohľadávok.</p> <p>Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu porušené bolo.</p> <p>Krajskému súdu sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.</p> <p>Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 €.</p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>***</p>

Spracovala: JUDr. Gabriela Lacková

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.